

РЕШЕНИЕ

№ 10129

гр. София, 27.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 09.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11208** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Л. С. И. от [населено място], ведно с уточнение /неразделна част от жалбата- л.58 и сл. от делото/, против Заповед № РА50-963 от 22.11.2022 г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл. 135, ал. 3 ЗУТ във връзка със заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на СО, чл. 134, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 208 ЗУТ, чл. 134, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2 и ал. 2, т. 2 и т. 6 ЗУТ, чл. 14, ал. 3, т. 1 и ал. 4 ЗУТ, чл. 103, ал. 4 и чл. 104, ал. 1 ЗУТ, чл. 108, ал. 5 ЗУТ, устройствена категория по т. 20 от Приложението към чл. 3, ал. 2 ЗУЗСО, протокол на ОЕСУТ № ЕС-Г-64/04.10.2022 г., т. 23, е разрешено изработването на проект за подробен устройствен план – изменение на план за улична регулация /ИПУР/ - на м. „кв. В.“ между о.т. 329 и о.т. 326 с отпадане на участъка от о.т. 329 до о.т. 329а /нова/ и създаване на нова задънена [улица] /нова/; изменение на план за регулация и застрояване /ИПРЗ/ за образуване на нов УПИ ХХХI-827 „за КОО“ в кв.15 за поземлен имот с идентификатор 68134.8553.827 по имотните граници от кадастралната карта с предвиждане на застрояване в него; изменение на плана за регулация на контактни УПИ VIII-826 в кв. 15 и УПИ XIII-825 в кв. 13, отпадане на кв. 13 и образуване на нов кв. 15 и преномериране на всички УПИ от кв. 13 в нов кв. 15 и план-схеми по чл. 108 ЗУТ по части Водоснабдяване и Канализация.

В сезиращата жалба се описва хронологията по придобиване на вещни права от страна

на жалбоподателя в два поземлени имота (ПИ с идентификатор 68134.8553.826 и ПИ с идентификатор 68134.8553.823), както и фактът, че същите се ползват посредством достъп до „улица“. Твърди се, че съгласно оспорената заповед жалбоподателят И. няма достъп до собствените си жилище и дворно място, тъй като другият съсобственик е застроил западната част на съсобствения им недвижим имот. В уточнителна молба от 18.12.2023 г. е посочено, че съгласно извършено разпределение на ползването на двата съсобствени на Л. С. И. и С. М. С. имоти, а именно ПИ с идентификатор 68134.8553.826 и ПИ с идентификатор 68134.8553.823, С. С. ползва западната част от двата имота със съответните постройки, а Л. И. ползва източната част от двата имота със съответните постройки. В тази връзка е иницирано изработване на ПУП – ИПРЗ на основание чл. 134 и чл. 135 ЗУТ в обхват УПИ VIII-826 и IX-823, кв. 15 по плана на м. В., мотивираното предложение за което е внесено за одобрение от главния архитект на район „К.“. Въпреки висящността на производството, главният архитект на СО е издал заповед № РА50-963/22.11.2022 г., по силата на която единственият излаз на улица за Л. И. е превърнат в ПИ с идентификатор 68134.8553.827. Оспорва спазването на регламентираната в чл. 124б, ал. 2 ЗУТ процедура по съобщаване на оспорената заповед. Излага доводи за нищожност на атакуваната заповед. При условията на евентуалност, навежда доводи за нейната незаконосъобразност. От съда иска да прогласи нищожността, при условията на евентуалност – да отмени заповедта. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, лично и чрез упълномощения процесуален представител – адв. К. (л. 64), поддържа жалбата и иска прогласяване на нищожността на заповедта, при условията на евентуалност – отмяната ѝ като незаконосъобразна. Подробни доводи излага в писмени бележки. Претендира присъждане на направените по производството разноски по представен списък. В условието на евентуалност, възразява срещу претендирани разноски-адвокатско възнаграждение на пълномощника на заинтересованата страна. Ответникът по оспорването – главен архитект на Столична община, в писмено становище, представено по делото с административната преписка, мотивира съображения за недопустимост на жалбата, тъй като е подадена извън 14-дневния срок по чл. 215, ал. 4 ЗУТ от съобщаването на заповедта по реда на чл. 124б, ал. 2 ЗУТ. В условията на евентуалност, излага съображения за неоснователност на жалбата. Претендира разноски и възразява срещу прекомерността на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Така изложеното се поддържа чрез юк М. в съдебно заседание, която претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна С. М. С. се явява лично. Изразява становище за основателност на оспорването и иска жалбата да бъде уважена. Не сочи други доказателства.

Заинтересованата страна Т. С. С. се представлява от упълномощен представител – адв. Б., която изразява становище за неоснователност на оспорването и иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски по представен списък.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София – град, Второ отделение, 53 състав, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и становищата на страните в

производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С нотариален акт за дарение на недвижим имот № 149/18.12.1997 г., том LLLLXXXIV, дело № 46128/1997 г., скица № 587/28.10.1997 г., Протокол от 01.12.1997 г. по гр.д. № 7220/1997 г. на СРС, вписан в книгите по вписванията като Протокол № 119, том 22, дело 54424 от 17.12.1997 г. и скици № 15-1421976-07.12.2022 г. и № 15-1421975-07.12.2022 г.), издадени от СГКК – С., жалбоподателят се легитимира като собственик на S идеална част от парцели (УПИ) VIII-826 и IX-823, кв. 15 по плана на м. В., представляващи поземлени имоти с идентификатори 68134.8553.826 и 68134.8553.823 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], район „К.“,[жк].

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 29, том XII, рег. № 38310, дело № 2190/2008 г., вписан в Службата по вписванията като нотариален акт № 110, том ССXXXI, рег. 90760, дело 63056 от 09.12.2008 г., Протокол от 01.12.1997 г. по гр.д. № 7220/1997 г. на СРС, вписан в книгите по вписванията като Протокол № 119, том 22, дело 54424 от 17.12.1997 г. и скици № 15-1421976-07.12.2022 г. и № 15-1421975-07.12.2022 г.), издадени от СГКК – С., заинтересованата страна С. М. С. се легитимира като собственик на S идеална част от парцели (УПИ) VIII-826 и IX-823, кв. 15 по плана на м. В., представляващи поземлени имоти с идентификатори 68134.8553.826 и 68134.8553.823 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], район „К.“,[жк].

С нотариален акт за продажба на недвижим имот № 188, том III, рег. № 18412, дело № 498/2018 г., вписан в Службата по вписванията като нотариален акт № 166, том ССХ, рег. 89040, дело № 65399 от 21.12.2018 г. и скица № 15-929367-23.08.2021 г., издадена от СГКК, заинтересованата страна Т. С. С. се легитимира като собственик на ПИ с идентификатор 68134.8553.827 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], район „К.“,[жк].

Административното производство е образувано по заявление вх. № РКР21-ГР00-87/28.08.2021 г., подадено от Т. С., с искане за разрешаване изработването на проект за подробен устройствен план – ИПУР между о.т. 329 и о.т. 326 за урегулиране на поземлен имот с идентификатор 68134.8553.827 в нов УПИ XXXI-827, кв. 13 и кв. 15, м. „В.“. Към заявлението, в съответствие с изискването на чл. 135, ал. 2 ЗУТ, е приложено мотивирано предложение.

Мотивираното предложение е изпратено до кмета на район „К.“ за становище относно реализиране на публичното мероприятие и наличие на започната процедура по отчуждаване във връзка с прилагането на уличната регулация.

С писмо вх. № САГ21-ГР00-1919-(3)/19.01.2022 г. кметът на район „К.“ изразява становище, че мероприятието за изграждане на улица не е реализирано, но от 2017 г. многократно е отправял искания за предвиждане на средства от общинския бюджет за придобиване на ПИ по чл. 205, ал. 1 ЗУТ за реализиране на улицата между кв. 13 и 15. С исканото отпадане на предвидената улица се нарушават перспективите за оптимални възможности за развитие на различни видове придвижване в населеното място, заложиени в чл. 2, ал. 2, т. 2 от Наредба № РД-02-20-2/2017 г. на МРРБ; с отпадане на кв. 13 и преминаване на УПИ от кв. 13 към кв. 15 ще се създадат допълнителни неудобства на собствениците на имотите по отношение на притежаваните от тях документи за собственост. Районната администрация изразява несъгласие да отпадне предвидената улица и възразява срещу извършваната градоустройствена процедура.

Със заявление вх. № САГ21-ГР00-1919-(4)/14.03.2022 г. към преписката са представени изходни данни от „Софийска вода“ АД, мотивирано предложение за план-схеми по части „Водоснабдяване“ и „Канализация“ с обяснителна записка и становище на „Софийска вода“ АД за съгласуване на представените план-схеми.

Преписката е разгледана на заседание на ОЕСУТ с решение по т. 20 от протокол № ЕС-Г-25/19.04.2022 г., с което се приема становището на района и се предлага издаване на административен акт, с който да бъде отказано изработването на ПУП по внесеното мотивирано предложение.

Изпратено е писмо до Столична община за предоставяне на информация за наличие на изготвени проекти за реализиране на улицата, проекти за изграждане на водоснабдяване и канализация по нея и за становище за предлаганото мотивирано предложение за изменение на план-схеми по чл. 108 ЗУТ по части „Водоснабдяване“ и „Канализация“ с възможност за отпадане на част от приета мрежа по ПИП за ВиК за кв. В..

С писмо изх. № СОА22-ВК66-8069-(1)/31.07.2022 г. от заместник-кмета на СО е отговорено, че Направление „Обществено строителство“ няма инвестиционни намерения и изготвени проекти за реализиране на улицата от о.т. 329 до о.т. 326.

С писмо изх. № САГ21-ГР00-1919-(7)/24.08.2022 г. до кмета на район „К.“ са изпратени копие от мотивираното предложение за план-схеми по части „Водоснабдяване“ и „Канализация“, положително становище на „Софийска вода“ АД и писмо на СО за даване на повторно становище относно предоставеното от Т. С. мотивирано предложение за изменение на ПУП.

С писмо вх. № САГ21-ГР00-1919-(8)/16.09.2022 г. на кмета на район „К.“ е удостоверено, че районната администрация не възразява срещу извършваната градоустройствена процедура по изменение на плана за улична регулация.

Преписката е разгледана отново на заседание на ОЕСУТ, като е взето решение по т. 23 от протокол № ЕС-Г-64/04.10.2022 г. да се издаде административен акт за разрешаване изработването на ПУП-ИПРЗ по внесеното мотивирано предложение.

Последвало е издаването на оспорената Заповед № РА50-963 от 22.11.2022 г. на главния архитект на Столична община.

С писмо рег. № РКР21-ГР00-87-(7)/06.01.2023 г. на кмета на район „К.“ с приложени обявление и протокол, подписан от две длъжностни лица, се удостоверява, че заповедта е разгласена по реда на чл. 124б, ал. 2 ЗУТ от общинската администрация на район „К.“ с обявление на определените за това места в сградата на общината, като видно от представения протокол /л.22 от делото/ обявлението на таблото на районната администрация е поставено на 06.12.2022г.

Същевременно, със заявление с вх. № РКР23-ГР00-76/18.07.2023 г., постъпило в район „К.“ от заинтересованата страна С. М. С. и жалбоподателя Л. С. И., е депозирано искане за даване на разрешение за изработване на проект за ПУП-ИПРЗ за УПИ VIII-826 и УПИ IX-823 в кв. 15, м. В., район „К.“, имоти с идентификатори 68134.8553.823 и 68134.8553.826 и образуване на нови: УПИ VIII-823,826 и УПИ IX-823,826 и изменение на план за улична регулация, промяна на профила на [улица] кв. 15, м. В.. В писмото, с което главният архитект на район „К.“ препраща заявлението по компетентност на НАГ е посочено, че исканото изменение попада в обхвата на допускане, разрешено със Заповед № РА50-963/22.11.2022 г. на главния архитект на СО.

За изясняване на спора от фактическа страна и правилното му решаване по делото е

назначена съдебно-техническа експертиза, изготвена обективно и в съответствие със събрания по делото писмен доказателствен материал от арх. И. Я.. От данните на експертното изследване се установяват следните релевантни за предмета на спора факти:

Съгласно предвиждане на ОУП на СО за 2009 г., устройствената зона, в която попада поземленият имот, който се урегулира с предлаганото изменение, е „Жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване“ („Жм“) съгласно Приложението към чл. 3, ал. 2 ЗУЗСО. Тази зона се застроява предимно с жилищни сгради, допуска се изграждане на административни и делови сгради, хотели, научни и учебни заведения, обекти на социалната инфраструктура, културата, търговията, услугите, подземни и етажни паркинги и гаражи, търговски-складови и безвредни производства, обекти на инженерната инфраструктура и други, при спазване на устройствените параметри за плътност на застрояване – до 40%, интензивност на застрояване /кинт/ - до 1,3, плътност на озеленяване/минимална озелененост – мин 40%, макс. височина – 10 м. Действащият план за регулация и застрояване е одобрен със Заповед № РД-09-051/14.01.1991 г. на председателя на В. на ОБНС „К.“, с който е определена и уличната регулация между осова точка 329 и осова точка 326. В кадастралния план, одобрен с цитираната заповед, е заснет и имот с пл. № 827, предмет на изменението, разрешено с процесната заповед, който попада в уличната регулация между кв. 13 и кв. 15. Кадастралната карта е одобрена със Заповед № РД-18-61/27.09.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК. Планът за улична регулация по отношение на имот пл. № 827/ПИ 68134.8553.827 не е приложен – към датата на издаване на процесната заповед не е проведено отчуждително производство за имота. С мотивираното предложение за изменение на плана за регулация, респективно с процесната заповед, се предвижда ниско по характер, свободно по начин, нежилищно застрояване, като за нов УПИ ХХХI-827 се предлага конкретно предназначение „за комплексно обществено обслужване“. С мотивираното предложение за план за застрояване се предвижда изграждането на една нова свободностояща едноетажна нежилищна сграда с максимална височина (кота корниз) до 5,5 м, поради което по отношение на ПИ с идентификатор 68134.8553.827 са спазени изискванията на ЗУТ за образуване на самостоятелен УПИ за ниско нежилищно застрояване, като предлаганото за проектен УПИ ХХХI-827 конкретно предназначение „за комплексно обществено обслужване“ съответства на допустимите функции за устройствената зона по ОУП на СО. В заключение вещото лице посочва, че бъдещото застрояване в проектен УПИ ХХХI-827 е допустимо съгласно ОУП на СО и ПУП, след изменение на последния, при спазване на задължителните за зона „Жм“ устройствени параметри за плътност и интензивност на застрояването, за минимална озеленена площ и изискванията на чл. 31, ал. 1 ЗУТ относно разстоянията между бъдещото строителство и регулационните граници на УПИ – мин. 3 м до страничните граници и мин. 5 м до дъното на имота. В съдебно заседание вещото лице посочва, че в случая, доколкото се предлага урегулиране на имот за нежилищно застрояване, то изискванията към лице и повърхност за ниско жилищно застрояване са неприложими. Заключение на вещото лице е прието от съда, оспорено по същество от процесуалния представител на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

За допустимостта на жалбата в настоящото производство е от съществено значение наличието на основанията, регламентирани в чл. 131 ЗУТ по отношение на лицата, притежаващи правен интерес, приложими по отношение на оспорването на административния акт, издаден на основание чл. 135, ал. 3 ЗУТ – проект за изменение на ПУП. Съгласно разпоредбата на чл. 131, ал. 2, т. 1 във връзка с ал. 1 ЗУТ, непосредствено засегнати от предвижданията на плана са недвижими имоти – предмет на самия план. Доколкото от заповедта се установява изменение на плана за регулация на контактен УПИ VIII-826 в кв. 15, който е съсобственост на жалбоподателя, безспорно в случая е налице правен интерес от оспорване на същата.

Цитираната заповед е издадена на основание чл. 135, ал. 3 ЗУТ, поради което подлежи на съобщаване на заинтересованите лица по реда на чл. 124б, ал. 2 от с.з. /чл. 135, ал. 7 ЗУТ/. Съгласно нормата на чл. 124б, ал. 2 ЗУТ решенията на общинския съвет и заповедите на кмета на общината по чл. 124 и 124а се разгласяват с обявление, което се поставя на определените за това места в сградата на общината, в случая район „К.“, както и на други подходящи места в съответната територия – предмет на плана, и се публикуват на интернет страницата на общината. Посочените начини за разгласяване на заповедта са кумулативно въведени от законодателя, като неизпълнението на който и да е от тях влече след себе си неспазване на процедурата по съобщаване на акта. От това се препятства и възможността този акт да бъде оспорен, а при евентуално негово оспорване, жалбите са всякога допустими, подадени в срок, доколкото с оглед разпределената доказателствена тежест административният орган не успява да докаже със съответните за това доказателства редовното уведомяване на адресатите на акта за неговото издаване.

В конкретния случай се установява, че процесната заповед се съдържа на интернет страницата на Направление „Архитектура и градоустройство“ на СО. Ирелевантно е обстоятелството, че публикуването не е извършено на страницата <https://www.sofia.bg/>, тъй като с цел оптимизиране на административните услуги, улесняване на достъпа до тях от страна на гражданите, създаване на нарочно направление за това, както и във връзка с делегиране на правомощия от страна на кмета на СО на главния архитект на СО, публикуването на заповедта на интернет страницата на Направление „Архитектура и градоустройство“ – <https://nag.sofia.bg/>, изпълнява изискването за публикуване на интернет страницата на общината. По делото, след направена служебна справка, се установява датата на публикуване на процесната заповед, а именно 22.11.2022 г., считано от която дата започва да тече срокът за оспорване /чл. 215, ал. 4 ЗУТ/.

По делото е представен протокол от 06.12.2022 г. за поставяне на обявление за заповед № РА50-963/22.12.2022 г. на 06.12.2022 г. на информационното табло на район „К.“ и на информационното табло на кметството на [жк], район „К.“ от служители в отдел „Устройство на територията и кадастър“ при СО. Приложено е и самото обявление по чл. 124б, ал. 2 ЗУТ, в което е посочено, че заповед № РА50-963/22.12.2022 г., с която се разрешава да се изработят проект за подробен устройствен план – изменение на план за улична регулация /ИПУР/ на кв. В. между о.т. 329 и о.т. 326 с отпадане на участъка от о.т. 329 до о.т. 329а /нова/ и създаване на нова задънена [улица] /нова/; изменение на план за регулация и застрояване /ИПРЗ/ за образуване на нов УПИ XXXI-827 „за КОО“ в кв. 15 за поземлен имот с идентификатор 68134.8553.827 по имотните граници от кадастралната карта с предвиждане на застрояване в него; изменение на плана за регулация на контактни

УПИ VIII-826 в кв. 15 и УПИ XIII-825 в кв. 13, отпадане на кв. 13 и образуване на нов кв. 15 и преномериране на всички УПИ от кв. 13 в нов кв. 15 и план-схеми по чл.108 ЗУТ по части Водоснабдяване и Канализация, както и мотивираното предложение могат да се разгледат от заинтересованите лица в сградата на район „К.“, стая 4, ет. 1. Посочен е и срокът и редът за обжалване на заповедта, а именно по реда на чл. 215, ал. 4 ЗУТ в 14-дневен срок от съобщаването ѝ по реда на чл. 124б, ал. 2 АПК пред АССГ. По делото е приобщено и писмо рег. № РКР21-ГР00-87(7)/06.01.2023 г. от кмета на район „К.“ до НАГ, изпратено в отговор на писмо рег. № САГ21-ГР00-1919/9/23.11.2022 г., видно от което заповедта е разгласена по реда на чл. 124б, ал. 2 ЗУТ, като в законоустановения 14-дневен срок в район „К.“ няма постъпили възражения.

По отношение възражението на жалбоподателя, че протоколът и обявлението касаят заповед, издадена на 22.12.2022 г., която е различна от процесната, настоящият съдебен състав приема, че от приобщените по делото доказателства безспорно се установява, че се касае за техническа грешка в изписването на месеца на издаване на заповедта, която не е от категорията на съществените процесуални нарушения, водещи до опорочаване на процедурата по съобщаване на заповедта. Обективно е невъзможно датата на издаване на обявената заповед да е на 22.12.22г., при положение, че обявяването е на 06.12.2022г., а на електронната страница същата е публикувана още на 22.11.2022г., поради което очевидно е допусната грешка при изписването на месеца, но същата няма отношение към валидността на акта и не може да обуслови неговата нищожност. Протоколът за обявяване на акта е официален удостоверителен документ и установява обективизираните в него факти досежно обявяване заповедта на съответното табло на районната общинска администрация.

Предвид изложеното, дори да се приеме, че 14-дневният срок по чл. 215, ал. 4 ЗУТ започва да тече, считано от 06.12.2022 г., то същият е изтекъл на 20.12.2022 г. – четвъртък, присъствен ден. Настоящата жалба е подадена на 13.09.2023 г., т.е. близо 9 месеца по-късно. Поради това и на основание чл. 149, ал. 5 АПК жалбата се явява допустима само в частта относно претендираната нищожност на заповед № № РА50-963 от 22.11.2022 г. на главния архитект на Столична община. В останалата част жалбата е недопустима и производството в тази част следва да бъде прекратено.

Разгледана по същество, жалбата в допустимата част е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Доколкото в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени – т.е. порокът трябва да е толкова тежък, че да прави невъзможно и недопустимо оставането на административния акт в правната действителност. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му, не поражда правните последици, към които е насочен и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за нищожност, съдът следва да го отстранява от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост.

Един от съществените пороци, който води до нищожност на акта, е издаването му от

некомпетентен орган. Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт. Разпоредбата на чл. 135, ал. 3 ЗУТ предвижда, че заповедта, с която се разрешава изработването на проект за изменение на ПУП се издава от компетентния орган по ал. 1 на с.р. – кмета на общината, а в случаите по чл. 124а, ал. 3 и 4 – областния управител или министъра на регионалното развитие и благоустройството. Доколкото в случая не се касае за изработване на проект на ПУП за изграждане на обекти с регионално значение или разположени на територията на повече от една община, нито за обекти с обхват повече от една област, обекти с национално значение и/или национални обекти или републиканските пътища, железопътни магистрали и железопътни линии и имотът се намира на територията на Столична община, издаването на заповедта по чл. 135, ал. 3 ЗУТ по заявлението на заинтересованата страна С. е от компетентността на кмета на общината. Правомощията си по посочената разпоредба кметът на СО е предоставил на главния архитект на СО със Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. – т. 1.27 от нея.

Не са налице и други основания за нищожност на процесната заповед. Липсват съществени пороци във формата на акта, които да обосновават неговата нищожност. Заповедта е издадена в законоустановената писмена форма, като в нея подробно са описани фактическите и правни основания за издаването ѝ.

Твърдените от жалбоподателя нарушения на административнопроизводствените правила при издаване и съобщаване на акта не биха могли да доведат до нищожност на процесната заповед. Липсват и нарушения на материалния закон, които да обусловят нищожност на заповедта, като наведените в жалбата основания могат евентуално да мотивират само незаконосъобразност на акта, но не и нищожността му. На последно място, не е налице превратно упражняване на власт, защото процесната заповед е допустима от закона, който предвижда ред за издаването ѝ.

Предвид изложеното и като провери оспорения акт, съдът в настоящия си състав намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон, които да обосновават нейната нищожност.

При този изход на спора претенцията на ответника и на заинтересованата страна С. за присъждане на направените от тях разноски е основателна. От представените в тази насока доказателства се установява, че Т. С. С. е направил разноски в общ размер на 2800 лв., от които 2500 лв. адвокатски хонорар, съгласно договор за правна защита-л.108 от делото и 300 лв. внесен депозит за вещо лице. Сумата за адвокатското възнаграждение е платена изцяло и в брой, видно от отразеното в договора имащо характер на разписка. По отношение направеното от жалбоподателя *възражение за прекомерност* на този претендиран хонорар, следва да се отбележи, (е съгласно чл.8, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 2004г. за минималните адвокатски възнаграждения съответното възнаграждение за настоящото производство по реда на ЗУТ следва да бъде не по-малко от 1250 лева. В настоящото производство са проведени две съдебни заседания, с изслушване на вещо лице, но делото не се отличава с особена фактическа и/или правна сложност, поради което съдът намира за справедливо присъждането на сумата от 1500 лева в тежест на жалбоподателя, а в останалата част претендираното възнаграждение от заинтересованата страна не следва да се присъжда. Обобщено, в полза на тази страна следва да се присъдят разноски общо за сумата от 1800 лева.

По отношение претенцията на ответника, доколкото е представляван от юрисконсулт,

следва да бъде определено възнаграждение на юрисконсулт в размер на 100 лв., определено по правилата на чл.143, ал.3 от АПК, вр. с чл.37 от ЗПП и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ. Тази сума също следва да бъде заплатена от оспорващия, но в полза на Столична община.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.159, т.5 и чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 53 състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Л. С. И. от [населено място] против Заповед № РА50-963 от 22.11.2022 г. на главния архитект на Столична община В ЧАСТТА относно искането за **отмяна** на заповедта, като незаконосъобразна и **ПРЕКРАТЯВА** производството по делото в тази част, на основание чл.159, т.5 от АПК.

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна жалбата на Л. С. И. от [населено място], против Заповед № РА50-963 от 22.11.2022 г. на главния архитект на Столична община в частта В ЧАСТТА, в която се иска да бъде обявена нейната **нищожност**.

ОСЪЖДА Л. С. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати на Т. С. С. от [населено място] съдебно-деловодни разноски за производството пред АССГ общо в размер на 1800 /хиляда и осемстотин/ лева, включващи платено адвокатско възнаграждение за един адвокат /1500 лева/ и внесен депозит за възнаграждение на вещото лице /300 лева/.

ОСЪЖДА Л. С. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати на Столична община разноски в производството пред АССГ в размер на 100 лева- юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ